

16

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1971 r.

zmieniające rozporządzenia w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo założonych zakładów produkcji materiałów budowlanych oraz w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiągniętych z nowo założonych drobnych zakładów rzemieślniczych.

Na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku obrotowym (Dz. U. Nr 49, poz. 449 z późniejszymi zmianami) i art. 11 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym

(Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 z późniejszymi zmianami), art. 3 i 11 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) oraz art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r.

o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo założonych zakładów produkcji materiałów budowlanych (Dz. U. Nr 31, poz. 263) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego na okres dwóch lat podatkowych, a jeżeli chodzi o zakłady produkujące wyłącznie materiały wymienione w pkt 1 i 4 — na okres trzech lat podatkowych, licząc od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, przychody osiągane z nowo założonych w okresie do dnia 31 grudnia 1975 r. prywatnych zakładów produkcji materiałów budowlanych, produkujących wyłącznie następujące materiały pochodzenia mineralnego:

- 1) cegłę paloną lub wapienno-piaskową,
- 2) wyroby betonowe i prefabrykaty, służące za materiały ścienne i stropowe,
- 3) dachówkę i pustaki,
- 4) wapno palone i hydratyzowane,
- 5) gips palony.”;

2) w § 2:

a) w pkt 4 wyrazy „500.000 sztuk rocznie” zastępuje się wyrazami „600.000 sztuk rocznie”,

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) w okresie zwolnienia przychodów zakładu od podatków i w ciągu dwóch lat po tym okresie nie zaprzestaną prowadzenia zakładu na stałe z innych przyczyn niż określone w § 5a ust. 2.”;

3) w § 3:

a) w ust. 1 wyraz „dwóch” zastępuje się wyrazem „trzech”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nie stanowi przeszkody do uznania zakładu za nowo założony uprzednie wykonywanie rzemiosła lub produkcji materiałów budowlanych przez rolnika w warunkach uzasadniających zwolnienie od podatków obrotowego i dochodowego na podstawie przepisów § 59 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1967 r. w sprawie wykonania dekretów o podatku obrotowym i o podatku dochodowym (Dz. U. z 1968 r. Nr 1, poz. 1 z późniejszymi zmianami) lub na podstawie przepisów § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie ulg podatkowych dla rolników i zespołów wiejskich prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 126 z późniejszymi zmianami).”;

4) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Zwolnienie od podatków ma charakter warunkowy i następuje na podstawie decyzji organu finansowego, wydanej na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony równocześnie ze złożeniem po raz pierwszy deklaracji o zgłoszeniu obowiązku podatkowego. We wniosku podatnik powinien złożyć oświadczenie, że odpowiada warunkom zwolnienia określonym w § 2 pkt 1—3. Decyzja powinna być wydana w terminie dwóch tygodni od dnia złożenia wniosku.

2. Za każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem organ finansowy dokonuje wymiaru podatków

obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych.

3. Organ finansowy zawiesza pobór ustalonych podatków do czasu upływu lat dwóch, licząc od końca okresu objętego zwolnieniem. Jeżeli w ciągu tych dwóch lat podatnik nie zaprzestanie na stałe prowadzenia zakładu, organ finansowy umarza (odpisuje) ustalone podatki.

4. Podatnik w okresie zwolnienia od podatków wolny jest od obowiązku prowadzenia ksiąg podatkowych, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy.”;

5) dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. 1. Czasowa przerwa w prowadzeniu zakładu, spowodowana szczególnymi okolicznościami, np. chorobą lub powołaniem na ćwiczenia wojskowe, nie powoduje utraty warunków do zwolnienia od podatków, jeżeli podatnik w terminie siedmiu dni zawiadomi organ finansowy o początku i zakończeniu przerwy w prowadzeniu zakładu. Przerwy tej nie odlicza się od okresu przyznanego zwolnienia.

2. Zaprzestanie prowadzenia zakładu na stałe z przyczyn niezależnych od podatnika, np. choroby uniemożliwiającej dalsze prowadzenie zakładu, nabycia praw emerytalnych, wyczerpania zasobów surowcowych, nie powoduje utraty warunków do zwolnienia od podatków.

3. U podatników produkujących cegłę paloną lub wapienno-piaskową przekroczenie rozmiarów produkcji określonych w § 2 pkt 4 nie powoduje utraty warunków do zwolnienia od podatków w zakresie przychodów osiągniętych w tych rozmiarach, jeżeli zawiadomią oni organ finansowy o przekroczeniu rozmiarów produkcji najpóźniej w terminie siedmiu dni.

4. Od ilości cegły przekraczającej rozmiary produkcji określone w § 2 pkt 4 pobiera się zryczałtowany podatek obrotowy i dochodowy w wysokości 0,20 zł od jednej sztuki cegły.

5. Podatnicy wymienieni w ust. 3 obowiązani są do dnia 12 każdego miesiąca, po przekroczeniu rozmiarów produkcji, składać bez wezwania organowi finansowemu deklaracje o ilości wyprodukowanych za miesiąc ubiegły sztuk cegły ponad rozmiary produkcji określone w § 2 pkt 4 oraz wpłacić w tym terminie zryczałtowany podatek od tej ilości.”;

6) w § 6:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podatnik, który wprowadził organ finansowy w błąd co do spełnienia warunków, od których jest uzależnione zwolnienie od podatków, oraz podatnik, który w okresie objętym zwolnieniem od podatków lub w ciągu dwóch lat po tym okresie zaprzestał prowadzenia zakładu na stałe z przyczyn innych niż określone w § 5a ust. 2, zostaje opodatkowany za cały okres działalności zakładu.”;

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w razie utraty warunku do zwolnienia od podatków, o którym mowa w § 2 pkt 5.

6. O utracie prawa do zwolnienia od podatków orzeka organ finansowy uchylając w całości lub części

dokonane zawieszenie poboru ustalonych podatków. Obowiązek uiszczenia podatków, co do których poboru zawieszenie zostało uchylone, powstaje z upływem 2 tygodni od dnia doręczenia decyzji organu finansowego.”;

7) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. 1. Poczynając od roku podatkowego, w którym nastąpiło uruchomienie zakładu, zwalnia się od podatku od nieruchomości budynku lub ich części zajęte przez ich właścicieli na zakłady produkcji materiałów budowlanych odpowiadające warunkom określonym w § 2 pkt 1 i 2 oraz od podatku od lokali lokale zajęte na takie zakłady:

- 1) na okres trzech lat, jeżeli zakłady produkują wyłącznie materiały wymienione w § 1 ust. 1 pkt 1 i 4,
- 2) na okres dwóch lat, jeżeli zakłady produkują materiały wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2, 3 i 5.

2. Przepis § 1 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”

§ 2. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo założonych drobnych zakładów rzemieślniczych (Dz. U. Nr 31, poz. 262) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 pkt 3 wyrazy „uczniów w liczbie nie większej niż dwóch” zastępuje się wyrazami „uczniów w liczbie nie większej niż trzech”;

2) w § 3:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za zakłady wykonujące usługi dla ludności lub dla rolnictwa w okresie objętym zwolnieniem

uważa się zakłady, których łączny obrót z wykonywania tych usług wynosi w roku podatkowym co najmniej 40% w miejscowościach do 15 tysięcy mieszkańców, a w pozostałych miejscowościach — co najmniej 50% ogólnego obrotu.”;

b) w ust. 3 dodaje się na końcu wyrazy:

„lub na podstawie przepisów § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie ulg podatkowych dla rolników i zespołów wiejskich prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 126 z późniejszymi zmianami).”;

3) w § 7:

a) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się w razie utraty warunku do zwolnienia, o którym mowa w § 2 pkt 6.”;

b) dotychczasowy ust. 5 oznacza się jako ust. 6.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do zakładów nowo założonych po tym dniu; jednakże przepisy § 1 ust. 1 pkt 2, § 2 pkt 4, § 3 ust. 1 i 3, § 5a ust. 3—5 i § 8 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo założonych zakładów produkcji materiałów budowlanych i przepisy § 2 pkt 3 i § 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1970 r. w sprawie zwolnienia od podatków przychodów osiąganych z nowo założonych drobnych zakładów rzemieślniczych w brzmieniu nadanym niniejszym rozporządzeniem stosuje się również do zakładów zwolnionych od podatków na podstawie wymienionych rozporządzeń w brzmieniu dotychczasowym.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski